

וּלְבָשִׁים: (ח) וּמֵאֵת עֵדוּת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי שְׂעִירֵי עִזִּים
 לַחֲטָאת וְאֵיל אֶחָד לְעֹלָה:
 (ט) וְהִקְרִיב אֹהֶרֶן אֶת־פֶּר הַחֲטָאת
 אֲשֶׁר־לוֹ וּכְפָר בְּעֵדוּ וּבְעֵד בֵּיתוֹ:
 (י) וּלְקַח אֶת־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים
 וְהַעֲמִיד אֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פְּתַח
 אֹהֶל מוֹעֵד: (יא) וְנָתַן אֹהֶרֶן עַל־
 שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים גִּרְלוֹת גּוֹרֵל אֶחָד

אונקלוס

וּלְבָשִׁינִן: ה' וּמִן כְּנֻשָׁתָא
 דְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִסַּב תְּרִין
 צְפִירֵי עִזִּין לַחֲטָאתָא דְּכֹר
 חַד לְעֹלָתָא: ו' וְיִקְרַב אֹהֶרֶן
 יְת תוֹרָא דַחֲטָאתָא דִּי לֵה
 וּיְכַפֵּר עֲלוּהִי וְעַל אֲנָשׁ
 בֵּיתָהּ: ז' וְיִסַּב יְת תְּרִין
 צְפִירִין וְיָקִים יְתַהוֹן קָדָם יְיָ
 בַּתְּרַע מִשְׁפָּן זְמָנָא: ח' וְיִתֵּן
 אֹהֶרֶן עַל תְּרִין צְפִירִין
 עֲדָבִין עֲדָבָא חַד לְשִׁמְאָ
 תוֹרָא זְמָנָא עֵדוּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל זְמָנָא ג' ט: כב:
 שְׂבוּעוֹת יְדִי וְאֵיל אֶחָד זְמָנָא ג' ע:
 וְהִקְרִיב זְמָנָא ב' ג' לֹא וּלְקַח אֶת שְׂבוּעוֹת
 יְדִי תוֹרָא יֵא. וְנָתַן אֹהֶרֶן זְמָנָא לֹא קִדְשִׁין
 יְיָ

בעל הטורים

(ח) ולבשים. אורחיים בלו. שם שטענות
 גזירה: (ט) וכפר. כנימטוריא זה ביהדי דברים
 שמתורה על פרו.

רש"י

ובכל חליפה טעון טבילה ושני קדושי ידים ורגלים
 מן הכיור (ומא לט): (י) את פר החטאת אשר
 לו. האמור למעלה, ולמנך כגון שנטלו הוא נא
 ולא משל זכור (טט ט): וכפר בעדו ובעד
 ביתו. מתודה עליו עונותיו ועונות ביתו (טט
 ט): מ"ט כמא ג' ג': (יא) ונתן אהרן על שני
 השעירים גרלות. מעמיד אחד לימין ואחד
 לשמאל, וטמן צ' ידיו בקלפי, ונטל גורל זמין

עיקר שפתי חכמים

ח וכתבנו שם לא דני אלא לומר ויקרא דני:

לקוטי הלכות

(ח) על שני השעירים גרלות - לפעמים
 מתגברין העונות כל כך עד שאי אפשר
 בשום אופן לתת עצה בגופשו, כי עצתו חלוקה
 מאד, וכמו שצ"עק דוד עד אנה אשית עצות
 בגופשי, ואז זהו בעצמו עקר העצה, לצעק
 להשם ויתברך עד אנה אשית עצות בגופשי,
 ולהשליך כל יתבו על השם ויתברך ולסמוך
 עליו ויתברך לכו. וזה כמו בחינת גורל
 שמשליך עצתו על השם ויתברך כפי מה
 שיצא גורלו מהשם ויתברך בבחינת אהה
 תומיד גורלי. וכתוב בחיק ושל את הגורל
 ונתן אהרן על שני השעירים גרלות גורל
 אחד לה' וגורל אחד וכו' - עלמא דאחי
 הוא בלו טוב כולא אהרן ואין שם שום דע

אונקלוס

ויקרא טז אחרי
 קנא
 דִּי וְעֲדָבָא חַד לְעֹאזֹל: לִיהוָה וְגוֹרֵל אֶחָד לְעֹאזֹל:
 תוֹרָא לְמֹאזֵל זְמָנָא טז:

בעל הטורים

(ח) וגורל. כי הכא אהרן וגורל לבחיתו והיינו חסן שני בו ידבו בעינו והפיל גרלות על ישראל ואמר הקב"ה אינו שיה לך כבוד
 הפלתי גרלות ופיל חבלי בישראל מכל צ' אומות ודש גורל אי לה' וגורל אי לעזאל שמכפר עונותם של ישראל וכתב ונשא עונותם
 עונות הם הוא מכפר: ג"פ כתיב עזאל (צ"ל דלא חסיב דמשלה) כגון נשא עון ופסע חטאת שבוטח צ' אבות:

רש"י

וחזרו בשמאל, וטמן עליהם, את שכמונו צו לשם,
 הוא לשם ואת שכמונו צו לעזאל, משמלה לעזאל

עיקר שפתי חכמים

ח והיא כפי ע' ואל. ואל יביל לשת זמין כפי ואת אילי הארץ. ויש רש"י אין גורל וטמן בלומר גרלות. שמתורה עסקים חסדי גבורה

לקוטי הלכות

(ב) בלל. ולמטה משם מתפרדין לשני גרלות,
 גורל אחד לה' וגורל אחד וכו', שזה בחינת
 פה הבחירה שיש בזה גורל כל אחד לבחור
 לעצמו גורלו וחקלו. על-כן צריכין לשמר מאד
 את התפרין שהוא לאנדקא מחשבתא בעלמא
 דאחי, כי למטה בבחינת הימים בחינת עולם
 הזה קשה מאד וכבר על האדם לבחור בגורל
 הטוב, מחמת ששני הדרכים נתונים לפניו,
 וגם אפשר למעוה לפעמים חסד ושלום להמיר
 טוב ברע ורע בטוב. אבל בשמאל מחשבותיו
 בעלמא דאחי ששם בלו טוב, גורל אחד בלו
 לה' או בוראי לא תמער אשוריו, כי משם
 יוכל להמשיך דרך הטוב שילך בה בעולם
 הזה, ויוכל לבחור לו דרך החיים והטוב אפלו
 בתוך הימים בעולם הזה, על-ידי שמחשבתו
 דכונה תמיד בעלמא דאחי שמשם יוצאים
 כל הדרכים הנ"ל. וכל זה וכו' על-ידי עסק
 התורה שעל ידה ממשכין החיים לתוך הימים
 והמדות, דהיינו שממשכין החיים ממקור
 החיים מעלמא דאחי, לתוך הימים והמדות
 לזכות לגורל הטוב גם בעולם הזה הנ"ל. וזה
 בחינת ונתן אהרן על שני השעירים גרלות,
 פי כדי להמשיך גורל של שם בזמין וגורל
 של שמאל בשמאל, על-כן הצדק להגבית
 ולגשא שני הגרלות שהם זמן ושמאל שניהם

רש"י

ונתן אהרן וגו' גורל אחד לה' וכו' -
 עקר תקון העונות הוא על-ידי הצדיק שהוא
 בחינת פה גורל שיכול לכנס לתחלת הבריאה
 ולהמתיק ולכפול אחיה הנקה מן הנקה של
 השקר שנאחו שם, שזהו בחינת העבודה
 של גורלי הצדיקים, ומשם סליחת העונות
 של יום הכפורים שנהו צדיק הכהן הגדול
 לעלות לבחינת תחלת הבריאה ששם אי
 אפשר להכיר אחיזה השקר. וזהו בחינת שני
 השעירים שהיו שוין בבריאתם ונקומתם,
 ואף-על-פי-כן היו צריכין לברר ביניהם
 ולהעלות אחד לה' ואחד לעזאל. ועל-כן
 היה מברר להעלות אותם למעלה מאד,
 לבחינת תחלת הבריאה הנ"ל ולהפיל גורל
 עליהם, כי אי אפשר לברר שם האמת
 מאחיות השקר כי אם על-ידי השם ויתברך